

Elif Şafak Niçin İlk Kitabını Sahiplenmez

– M.Filizman · 06 Ocak 2010

Zaman zaman yazarların biyografilerini okurum.Nasıl yaşadıkları,neleri sevdikleri, şöhret olana kadar ki yaşamı ve sonrası çok farklılıklar gösterir.

Elif Şafak web sayfasını okurken çok ilginç bir konuyla karşılaştım,Kem gözlere Anadolu adlı kitabından hiç bahsedilmemesini istemesi;Bu kitabını sahaflarda arayanlarada aranılmaması ricasında bulunuyor. Birde şu var bu kitabımı okumayın dedikçe okuma arzusu uyanır.Biz millet olarak zaten yasakları severiz!

Belkide edebiyat eleştirilenlerince eleştirilme endişesinden kaynaklanıyor olabilir.

Bir başka konu insanlar hayat çizgisinde olabilecek kültür değişimleri.Bunları sıkça görüyoruz aslında bu kültürel zenginlik.İnanç değişimleri başlı başına bir konu.Bir ananın evladını red etmesi gibi.Aslında ben ELİF ŞAFAK"ın Baba ve piç romanını reddi miras etmesini isterdim.Okuyucu tabanı ile benzeşmeyen bir roman belki zamansız yazıldı.TÜRKİYE hassas bir dönemden geçerken bu roman yayınlandı.Bu romanını okuyucu tarafından tasfiye edecek sanırım.

Daha önceleri PEYAMİ SAFA Çingöz Recai adlı romanını server Bedii takma adla yazmışdı.Çünkü bu romanı geçim kaygısıyla yazmışdı.

Necip Fazıl O ve ben adlı eserinde mürşidi ile tanışmasını kendiisi için milat sayar ve bu dönem öncesi yazdıklarını "çelik çomak oynamak"olarak tanımlar.Şimdi benim gözüm asıl "sanatkarlıkda" diye yeni çizgisini belirler.

Elif Şafak dan okuyalım şimdi bu kitabına niçin sahip çıkmaz?

Kem Gözlere Anadolu

ELİF ŞAFAK: İlk kitabımı sevmem, sahiplenmem

Bir yazarın yazdığı her şeyle barışık olması gerektiğine inanmıyorum. Bu tıpkı insanın kendi geçmişine bakıp vaktiyle çok yanlış bir insana âşık olduğunu fark etmesi gibi bir şey. Seneler sonra insan kendi kendisine sorar, nasıl oldu da bu kadar yanlış birine böylesine âşık oldum diye. Bunun gibi bir şey yazarın geçmişte yazdığı bir kitaba seneler sonra soğuk bir nazarla bakması. Benim nezdimde en çok sevdiğim kitabım hep bir sonraki kitabımdır, yani henüz yazmadığım kitap. En az sevdiğim kitabıma gelince, onun da cevabı belli: İlk kitabım. İlk kitabım Kem Gözlere Anadolu'yu sevmem, sahiplenmem. Bence bu kitap ham bir meyveye benziyor. Hayatı ve edebiyatı henüz daha ham bir açıdan gördüğüm bir mevsimde yazıldı. Pişmeden ikram edildi. Ben bu yüzden kendi edebi miladımı bu kitapla değil, bir sonraki kitabımla başlatırım, yani Pinhan ile. Gittiğim her yerde okurlar soruyorlar

bu kitabı niye bulamıyoruz diye. "Bulamıyorsunuz; çünkü yeni baskıları yapılmadı." diyorum. İşin tuhaf yanı yasak ya da saklı olan her şey insanların ilgisini iki kat daha fazla çektiğinden, okurlar çok merak ediyorlar benim sevmediğim bu ilk kitabın ne menem bir şey olduğunu. Sırf bunu bulabilmek için sahafları dolaşanlar, fotokopiler yapanlar var. Açıkçası ben nasıl dürüst davranıyorsam bu kitap hakkında, nasıl sakınmadan eleştiriyorsam kendimi, okurların da buna saygı duyup bu kitabı aramaktan vazgeçmelerini tercih ederim